EXISTĂ POSIBILITĂȚI MARI!

AVEM TINERI TALENTAȚI, PUTERNICI, CADRE DE SPECIALITATE BINE PREGĂTITE...

Interviu cu prof. NICOLAE ACRÎȘMĂRIȚEI,
membru al Biroului Comitetului județean Neamț al P.C.R.,
șeful secției de propagandă

ÎNTREBARE: Tovarășe Acrișmăriței, spuneți-ne ce loc ocupă în preocupările dv. zilnice — desigur foarte complexe — problema sportului?

RĂSPUNS : Problema dezvoltării sportului de masă și de performanță în județul Neamț preocupă permanent Comitetul județean de partid, chiar dacă nu o avem zilnic pe agenda noastră de lucru. În orice caz, dorim să facem totul ca și în acest important domeniu să înregistrăm rezultate pe măsura condițiilor materiale, a fondului uman și a tradițiilor locale existente. În mai multe rînduri, Comitetul județean și biroul său au analizat activitatea sportivă — s-a luat și o hotărîre în acest sens —, ne străduim să imprimăm tuturor celor care se ocupă de activitatea sportivă un ridicat simț de răspundere în îndeplinirea sarcinilor pe care le au.

Î : Ați făcut vreodată sport?

R : Am practicat, fără prea mari pretenții, diferite ramuri de sport: fotbal, volei, oină, atletism. Astăzi, însă, îmi place sportul în totalitatea lui. Atunci cînd asist la o întrecere sportivă, simt o adevărată plăcere, trăiesc foarte intens tot ce se petrece în arena sportivă. Caut întotdeauna să descifrez frumosul din sport, pentru că, după părerea mea, dacă în sport nu este și puțină artă, atunci valoarea lui scade considerabil.

Î: Credeți în necesitatea sportului de masă, ca factor de relaxare psihică și întărire fizică? Cum vedeți realizat acest imperativ la nivelul județului Neamț?

R : Găsesc că cel mai eficient mijloc de relaxare și de fortificare a organismului este mișcarea, practicarea organizată a sportului. Există posibilități multiple de practicare a exercițiilor fizice și a sportului în județul nostru. Multe dintre ele sînt bine folosite. Mă refer, mai ales, la turism, schi, săniuș, patinaj, la unele competiții organizate în cadrul asociațiilor sportive de la orașe și sate, și la campionatele „de casă" ale întreprinderilor, acțiuni în care au fost cuprinse mase largi de oameni ai muncii.

Cred că ar trebui îmbunătățită, însă, considerabil propaganda asupra necesității practicării sportului, prin exemple variate și convingătoare. Este necesar să se cunoască, de către toți cetățenii, care poate fi eficiența practicării exercițiului fizic. Apoi, toate organele cu atribuții în mișcarea sportivă trebuie să încerce să găsească forme noi, cît mai accesibile, de practicare a sportului. Foarte utile s-au dovedit în acest sens serbările cîmpenești organizate în vara trecută în jurul orașelor Piatra Neamț și Roman, Spartachiada fetelor, Cupa C.A.P., Crosul cravatelor roșii, excursiile de o zi-două, cupele pe ramuri de producție și alte acțiuni care au cuprins zeci de mii de oameni.

Î : În ce termeni ați putea aprecia reprezentarea județului Neamț — prin prisma tradițiilor și a perspectivelor — în sportul de performanță românesc?

R : Noi considerăm că — mai ales de la noua împărțire teritorială, pe județe (1968) — am făcut progrese însemnate. Cu ani în urmă, sportul de performanță era slab reprezentat. Astăzi, ne mîndrim cu sportivi în loturile olimpice și republicane, înregistrăm doborîrea unor recorduri, avem campioni și recordmeni naționali la atletism și box. Pe aceste meleaguri își desfășoară activitatea 13 echipe divizionare, peste 2 400 sportivi clasificați, 5 maeștri ai sportului. Desigur, ceea ce am realizat pînă acum nu ne satisface total și de aceea, printr-o hotărîre a Biroului Comitetului județean P.C.R., s-au stabilit măsuri de îmbunătățire a activității sportive de performanță din județ. Există posibilități și resurse mari. Avem tineri talentați, puternici, cadre de specialitate bine pregătite, care pot să ducă județul Neamț pe o treaptă superioară în sportul românesc.

Î: Care credeți că este relația dintre aceste deziderate și întregirea bazei materiale a sportului în județul Neamț?

R : În dezvoltarea bazei materiale a sportului de masă și de performanță, pornim, în primul rînd, de la ideea că aceasta trebuie creată și consolidată — mai ales — prin mijloacele locale, prin mobilizarea largă a tineretului, a oamenilor muncii și a tuturor organelor și organizațiilor cu atribuții în mișcarea sportivă. Hotărîrea Biroului Comitetului județean de partid din 14 iunie 1971 a stabilit o seamă de măsuri concrete și în acest domeniu, desigur hotărîtor pentru destinele sportului din Neamț.

În ultimii ani, aportul C.N.E.F.S. din acest punct de vedere a fost, de asemenea, considerabil. Datorită contribuției sale, la Piatra Neamț s-a construit o modernă sală de sport și un complex sportiv, s-au făcut amenajările necesare practicării canotajului pe lacul Bitca Doamnei, a fost regazonat terenul de fotbal al clubului sportiv „Ceahlăul" etc. Cu sprijinul C.N.E.F.S. se va construi în acest an, la Roman, o pistă de atletism acoperită.

Consiliile populare, Consiliul județean al sindicatelor, organizațiile de tineret au, la rîndul lor, preocupări lăudabile. Prin eforturile acestor instituții și organe s-au construit terenuri de sport, săli în școli, popicării, bazine de înot, s-au creat noi itinerarii turistice.

Avem în vedere, pentru anii următori, mărirea capacității actualului stadion din Piatra Neamț, amenajarea unui patinoar artificial și a unor noi pîrtii de schi, construirea unei săli de box și lupte pentru antrenament și dotarea ei cu aparatura și materialele sportive necesare.

Î : Considerați echipa Ceahlăul P. Neamț, participantă în seria I a diviziei B, un merituos reprezentant al fotbalului din județ?

R : Nu, nu pot spune asta. Am avut, ani de-a rîndul, multe necazuri cu această echipă. Nu puține au fost cazurile de indisciplină, eliminările de pe teren, neprezentările la antrenamente etc. Ne-am dat seama de greșeala comisă prin căutarea cu orice preț a „păsărilor rare de pe alte meleaguri", neglijînd cadrele crescute pe plan local.

Pentru viitor, va trebui ca antrenorii noștri să pună un mai mare accent pe pregătirea copiilor și juniorilor, creîndu-le condiții optime de instruire și promovare în prima echipă.

Este necesar să intensificăm munca de educare a tuturor sportivilor noștri, ei trebuie să fie cît mai legați de locurile lor de muncă, pentru a simți pe deplin răspunderea pe care o au în fața iubitorilor de sport. Toate acestea sînt condiții indispensabile pentru ca județul nostru să posede echipe sportive care să-l reprezinte cu cinste în competițiile naționale.

PRIN ORGANIZAREA, EFICIENȚA ȘI PERSPECTIVELE SALE,

CLUBUL ATLETIC ROMAN — UNITATE SPORTIVĂ DE PRIM RANG A JUDEȚULUI

● Un „drept la viață" cerut de înseși rezultatele de valoare obținute ● Olimpiu Constantinescu-Nehoi, între orele 6 dimineața și 8 seara... ● Eleva, premiantă a clasei a X-a a liceului nr. 2 Roman, recordmana Eleonora Monoranu ● O metodă de recrutare sui-generis ● În construcție anul acesta — pistă acoperită

Antrenorul Olimpiu Constantinescu-Nehoi, adevăratul părinte al Clubului atletic Roman, și cîteva din elevele sale

În anul 1960, atunci cînd lua ființă centrul de antrenament de la Roman, nimeni, credem, nu ar fi putut intui cît de inspirată și binevenită se va dovedi măsura luată de Federația Română de Atletism. Anii au trecut repede și iată că, la 1 ianuarie 1970, s-a constituit primul Club Atletic al provinciei, unitate sportivă care își cerea cu insistență, prin rezultate de valoare certă, dreptul la viață. Astăzi, C.A. Roman reprezintă o valoare bine stabilită în ierarhia sportului românesc,' care a furnizat numeroase elemente de nădejde loturilor republicane.

Organizarea internă a acestui club atletic impresionează, de la început, prin simplitatea, dar și eficiența sa. Și pentru că cunoaștem destule cluburi sportive din țară cu rezultate mult mai modeste decît cele ale C.A. Roman, dar, în schimb, cu un aparat tehnic și administrativ mai încărcat, trebuie să spunem că, în cazul nostru, schema tehnic-administrativă, compusă dintr-un secretar al clubului — **Al. Udrea** (care, de altfel, este profesor de educație fizică, cu specializarea atletism), în sarcina căruia intră coordonarea, îndrumarea și asigurarea bunei desfășurări a activității clubului — un contabil și 5 antrenori, reprezintă doar strictul necesar. Cei cinci antrenori de la Roman se numesc **Olimpiu Constantinescu-Nehoi**, antrenor emerit, coordonator al clubului, **Eugenia Leahu**, ambii angajați cu o normă întreagă, **Aurel Bacruban, Vasile Tronciu** și **Mircea Șerbănescu**, toți trei plătiți cu ora. Medic — tot neangajat — este dr. **Sergiu Iliescu.**

Din club fac parte circa 90—100 de sportivi, repartizați în 7 grupe: două de copii (antr. E. Leahu), trei de juniori și două de seniori (sau de performanță, dat fiind că nu toți componenții săi au trecut de vîrsta junioratului), al căror antrenor este Constantinescu-Nehoi.

Olimpiu Constantinescu-NEHOI este indiscutabil marele animator al clubului din Roman. Are 61 de ani, în tinerețe a fost polisportiv (a practicat boxul, natația, schiul și bobul), dar a fost și un bun aruncător de greutate. Dintre sportivii crescuți, însă, de el — E. Monoranu, M. Filip-Suman, M. Loghin și alții — doar **Mihaela Loghin** este aruncătoare de greutate. Primul antrenament al zilei, Nehoi îl ține la ora 6—6,30 dimineața (pentru a se termina înaintea începerii orelor de școală), iar de la stadion el pleacă în jurul orei 20. În rest, nu-și „permite" decît o pauză cam de două ore, la prînz pentru masă...

ANUL 1970, AN DE VÎRF

În palmaresul sportiv al Clubului Atletic Roman figurează, la loc de cinste: recordurile de senioare la ștafetă ale **Eleonorei Monoranu,** componentă a ștafetei 4x100 m (45,7 sec.) și la 4×400, împreună cu colegele sale **Filip-Suman, Tăriță** și **Diaconiuc** (3:46,5); cele de junioare: **E. Monoranu** 11,8 sec. pe 100 m și 7,6 sec. — rec. egalat — pe 60 m; titlurile și recordurile de la Balcaniada juniorilor (E. Monoranu — 5 titluri, E. Tăriță — unul). În anul 1970 — an de vîrf, neegalat încă — componenții C.A. Roman au obținut **39** de noi recorduri (de juniori și seniori) ale României și **12** titluri de campioni naționali.

În cursul anului 1971, atleții și antrenorii (poate mai puțin Olimpiu Nehoi) de la C.A. Roman au fost însă mult mai zgîrciți în rezultate de valoare, fiind într-un regres evident față de productivul an 1970. Am vrea să credem că atunci cînd apar aceste rînduri, atleții moldoveni se află deja — sub ochi cît mai exigenți — în pregătire, cu scopul nedisimulat al trecerii peste „punctul mort".

După cum se vede, revine adesea pe lista recordmanelor numele **Eleonorei MONORANU,** elevă în clasa a X-a a Liceului nr. 2 Roman, considerată o mare speranță a atletismului românesc. Eleonora este fiica unor muncitori din orașul de pe apa Moldovei, care, în copilăria lor, nici nu puteau spera la învățătură și sport. Cu tot timpul pe care îl dedică sportului, Eleonora este elevă premiantă în fiecare an. Născută în 1954, ea mai are încă un an de juniorat timp în care antrenorul Nehoi este hotărît să-i îmbunătățească considerabil rezultatele.

Alături de Monoranu, Clubul Atletic Roman mai are speranțe (îndreptățite) și în împlinirea sportivă a unor tineri și tinere de 15—16 ani, elemente de perspectivă, ca **C. Bîrcă** și **P. Șerpeșan** (sprint), **C. Huci** și **P. Dormuz** (fond și semifond), **Șt. Alexa** (marș) și alții.

UNII PLEACĂ, DAR VIN ALȚII

De la Roman au plecat, numai în anul 1970, cinci atleți fruntași: **R. Tarălungă** și **M. Ionescu** (la I.E.F.S.), **C. Nemeș** și **S. Rașcu** (la Dinamo) și **M. Cocuț** (dintre care primii patru fac parte din lotul național de seniori), dar antrenorii Clubului Atletic știu că menirea lor de a descoperi și lansa talente este onorată. Și pentru că am ajuns la modalitatea de recrutare și selecție folosită de antrenorii din Roman, este cazul să spunem că aceasta este foarte interesantă. Olimpiu Nehoi și colegii săi nu se mulțumesc doar cu ce se vede prin curtea proprie (...citiți orașul Roman), ci, prin rotație, trec prin școlile din comunele învecinate (Gherăiești, Săbăuan, Horia, Secuieni, Cordun și altele), asistă la orele de educație fizică, la mici competiții locale, mai organizează și ei cîte un concurs de selecție fulger, dar își și rotesc, atenți, ochii de jur împrejur. Astfel a descoperit-o Nehoi pe Mariana Cocuț văzînd-o alergînd — cine mai știe pentru ce! — prin sat...

Baza materială a Clubului Atletic Roman este destul de bună. Atleții au la dispoziție pista, sectoarele de aruncări și cele de sărituri de pe stadionul municipal (capacitate 6 000 de locuri), și o sală de gimnastică, în care se pot efectua alergări pe distanțe scurte, aruncări, exerciții pentru îmbunătățirea forței etc. Începînd din acest an, din fondurile alocate de C.N.E.F.S., clubul din Roman va fi înzestrat cu o pistă acoperită, de 60—70 m lungime.

Este, indiscutabil, un „cadou" meritat, obținut în urma frumoasei și îmbelșugatei munci a atleților romașcani și a antrenorilor acestora.

Este, în același timp, o obligație pentru viitor...

1947-1972

SPORTUL ROMÂNESC în 40 de sinteze

NEAMȚ

PREZENȚĂ APROAPE NEGLIJABILĂ PE HARTA SPORTIVĂ A PATRIEI ÎN 1947, JUDEȚUL NEAMȚ A CĂPĂTAT O PONDERE TOT MAI ÎNSEMNATĂ ÎN ACTIVITATEA SPORTIVĂ A ȚĂRII, FIIND ÎN PREZENT ÎN PLINĂ AFIRMARE

	1947	1968	1971
Cluburi sportive	—	1	2
Asociații sportive	16	152	387
Școlii sportive	—	1	1
Sportivi legitimați	315	1730	2654
Sportivi clasificați	—	1410	2462
Grupe de copii și juniori	—	375	990
Antrenori	4	36	65
Arbitri	34	125	265
Terenuri	23	111	168

„CIMENTUL" SE ÎNTĂREȘTE PRIN SPORT...

În vizită la Bicaz, orașul care nu exista în 1947

Bicazul, oraș moldovenesc, a cărui naștere și creștere se leagă de construirea marii hidrocentrale în anii socialismului, posedă, pe lîngă cunoscuta uzină de energie electrică, și o puternică fabrică de ciment și produse finite derivate, ale cărei coșuri învăluie întreaga vale într-un fum alb, dînd aproape o tentă de ireal peisajului montan înconjurător. Oamenii de aici muncesc cu spor — nu arareori fabrica a fost evidențiată pentru calitatea produselor sale —, dar își găsesc, după cum am putut constata, și suficient timp pentru practicarea exercițiilor fizice și a sportului. La Bicaz nu există decît o singură echipă cu veleități, cît de cît, de performanță, cea de fotbal, Cimentul, participantă în cea de a treia divizie a țării. Asociația sportivă din cadrul fabricii și-a canalizat eforturile spre asigurarea unui cît mai complet calendar al competițiilor de masă.

Formula de disputare a acestor adevărate campionate cu caracter intern a fost găsită prin organizarea competițiilor intersecții.

„În primăvara anului trecut, am organizat „Cupa Semicentenarului Partidului" la popice, fotbal și volei, cu participarea a peste 300 de oameni ai muncii" — ne spune tov. **Gheorghe LUNGU**, președintele comitetului sindicatului din fabrică (unul din marii animatori ai competițiilor de masă), om cam la vreo 35 de ani, dar căruia casca de protecție îi dă, nu știm de ce, un aer mult mai tineresc. Face o pauză. Zîmbește ca de ceva numai de el știut. **„Au fost destule contestații,** ne spune apoi. **Poate și noi am acuzat o oarecare lipsă de experiență — a fost primul an cînd am organizat concursuri de amploare în fabrică — și, în definitiv, experiența se cîștigă cu timpul. Dar, a fost și multă pasiune, ardoare în întreceri, dorință de victorie, stări care s-au materializat, în cele din urmă, printr-o nemulțumire față de rezultatele înregistrate. Lucru de care, însă, am știut să „profităm"... organizînd o a doua competiție, dotată cu „Cupa 23 August", la aceleași ramuri de sport și cu același mare număr de participanți".**

Aflăm, în continuare, că din cele 16 echipe participante, s-au calificat în finala primei competiții de popice secțiile **Rampa de expediție** și secția **Mecanică**, iar la a doua, secțiile **Transporturi** și **Rampă**. În ambele s-a dus o luptă acerbă, cîștigătoarele fiind desemnate la mici diferențe de puncte. Totul, în fața unui foarte numeros și entuziasmat public, împărțit în galerii, venit, după terminarea lucrului, direct la cocheta sală de popice, aflată, de altfel, chiar în interiorul fabricii. Trofeele puse în joc au revenit — în ambele competiții — secției **Rampă de expediție.** O bună comportare au avut — în afară de echipele calificate în finală — și secțiile **Mori Ciment** și **Mori pastă.**

„Nici fotbalul nu a dus, însă, lipsă de amatori la noi, susține **Ștefan GHIMPE,** vicepreședintele asociației, șeful secției Mori ciment. **Pe terenul fabricii — acela pe care joacă și divizionara C, Cimentul — și-au disputat întîietatea 8 echipe. La fotbal, am organizat, pe lîngă „Cupa Semicentenarului", și „Cupa tineretului", competiții care au atras peste 200 de muncitori din fabrică. În ambele finale s-au întîlnit atelierele Mecanic și cel Electric, victoria revenindu-le, pe rînd, ambelor: ELECTRIC — MECANIC 2—1 și MECANIC — ELECTRIC 4—2. S-au remarcat, de asemenea, prin buna comportare avută, secțiile Azbocimentul și Producția.**

Am mers și noi prin fabrică. I-am văzut pe mulți dintre aprigii competitori de astă-vară. Și ei, fotbaliștii ocazionali, dar și cei din echipa divizionară C, muncesc cu sîrg, cot la cot, adeseori plini pînă în ochi de praful alb de ciment. Sau, cum ar zice Gh. Lungu: **„Nici n-ai zice că sînt fotbaliști! De, la noi nu e ca prin alte părți! Nu vrem să ne furăm singuri căciula..."** Lucru cu care sîntem integral de acord.

E un bun colectiv aici, la asociația sportivă „Cimentul". Alături de membrii asociației, au mai pus umărul la organizarea competițiilor și tovarășii **Pompei Farcaș**, secretarul organizației U.T.C. pe fabrică, **Gh. Davidoiu**, șeful secției Rampă, **Aurel Zoia, Gh. Gheorghică** și **V. Stroie**. Împreună, au mai pus pe picioare și un mic turneu de volei și un campionat de șah pe fabrică.

După „lupte grele", care au durat... cinci luni, primul loc în campionatul de șah a fost ocupat de **Emil Tănăsescu,** șeful biroului **Special,** urmat de **Gh. Ghimpe,** șeful secției **Reparație** și **I. Pufulete.** Aceștia au fost laureații celor peste 60 de bistrițeni participanți.

O competiție alta, sportul la îndemîna muncitorilor și, marea reușită a asociației sportive Cimentul a constat, în cele din urmă, în **angrenarea a 86 la sută dintre salariații fabricii în competițiile sportive.**

Să recunoaștem, este mai mult decît remarcabil!

„CEAHLĂUL" PE CALEA CONSOLIDĂRII

Intrat în a doua jumătate de secol a existenței sale — primele mențiuni documentare datează din anul 1919 și sînt legate de numele unor entuziaști profesori și elevi ai liceului „Petru Rareș" — clubul Ceahlăul din Piatra Neamț reprezintă una dintre cele mai importante unități sportive — ca tradiție și rezultate — de pe teritoriul județului, numărînd 5 secții de performanță (atletism, box, canotaj, fotbal și volei), 155 de sportivi legitimați, 11 antrenori salariați, un metodist.

În frumoasa sală de sport din Piatra Neamț se dispută adeseori și întîlniri de box. Evoluează campionul republican de juniori II, Gheorghe Matache (în stînga)

● *Mîndria clubului o constituie echipa de volei fete (antrenor Al. Stanciu), participantă în divizia A, cîștigătoare și finalistă a „Cupei Internaționale" a federației de volei.*

● La o populație de 50 000 de locuitori, cît numără municipiul Piatra Neamț, clubul are — după cum susține secretarul clubului, *V. Dimitriu* — 600 de suporteri. Pentru acești suporteri — ca și pentru cei necotizanți — clubul și-a propus extinderea tribunelor (capacitatea actuală — 3000 locuri), pînă în 1974, cu încă 2 000 de locuri.

● *După volei, boxul a adus cele mai multe satisfacții suporterilor clubului. Deși secția este relativ tînără (înființată în 1968), antrenorii Constantin Maxim și Gabriel Madoto, axați pe activitatea de perspectivă, se pot lăuda cu un campion național de juniori — Gh. Matache (cat. 81 kg) și cu o „medalie de bronz" (Paul Gabor) la aceeași competiție.*

○ După un început mai slab, echipa de fotbal (antrenor *Traian Coman*), participantă în divizia B, s-a redresat, ocupînd un loc spre mijlocul clasamentului, neconform însă cu ceea ce așteaptă pietrenii de la echipa lor favorită. Excelente rezultate înregistrează centrul de copii și juniori coordonat de prof. *Constantin Țapu*, unitate care cuprinde în activitate peste 80 de tinere talente, între care multe — *Butunoiu* (promovat deja în prima echipă), *Munteanu* sau *Cocoșel* — sînt pe cale de a confirma. De remarcat că echipa centrului ocupă locul I în seria a II-a a campionatului republican al juniorilor.

● *Baza materială a clubului este satisfăcătoare. Stadionul „Ceahlăul" dispune de 3 terenuri, între care unul este gazonat, fiind prevăzut și cu o pistă de atletism cu toate accesoriile. Moderna sală de sport (800 locuri), dată în folosință în 1968 (dimensiuni 44 m × 26 m), a fost parchetată în toamna anului trecut. Posedînd tribune rabatabile, sala găzduiește întreceri de volei, box, baschet și mai puțin (de ce oare?) handbal. În plus, clubul dispune de un teren de handbal cu zgură, înconjurat de tribune (1 000 locuri) și prevăzut cu o instalație de nocturnă, de un teren bituminizat pentru jocuri, un teren de zgură, pentru volei, o sală de box. La Bitca Doamnei se află baza nautică a clubului, constînd dintr-un hangar, vestiare, ponton.*

PORTRET DE ACTIVIST SPORTIV

CONSTANTIN GRIGORIU

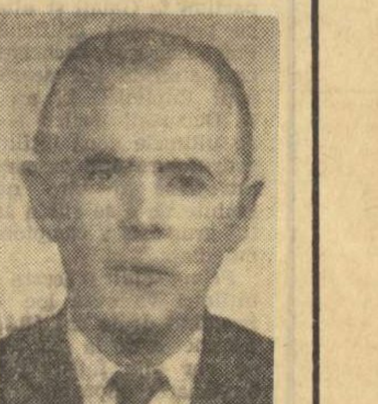

În toamna anului 1945, o mînă de oameni luau inițiativa reorganizării asociației sportive „Ceahlăul", pe baze noi, în concordanță cu noua orînduire care prinsese viață. Printre ei se afla și *Constantin Grigoriu*, unul dintre membrii fondatori ai asociației, devenit apoi președinte al comisiei județene de fotbal, funcție pe care a deținut-o fără întrerupere și o deține și în prezent.

În octombrie 1919, ca elev al Liceului Petru Rareș, el a luat parte la fondarea echipei liceale. A jucat în cadrul ei pînă în 1928 (era și căpitan de echipă în același timp), iar din anii 1931—32, o dată cu preluarea echipei de către municipiu, a făcut parte, în continuare, din conducerea ei. Din 1964, a devenit membru în Comitetul Federației române de fotbal.

Astăzi, la cei 65 de ani ai săi, judecătorul — pensionar — C. Grigoriu muncește cu aceeași pasiune și cu același interes pentru destinele fotbalului județean. Se ocupă de îndrumarea colegiilor de arbitri și antrenori și a secțiilor de fotbal, conduce subcomisiile de competiții și de disciplină și resortul observatorilor județeni. Sprijină din toate puterile cele peste 150 de echipe din campionatul orășenesc sau județean, pentru asigurarea bazei materiale a acestora, încurajează asociațiile sportive sătești, ca în cazul celor din Tarcău și Stejaru.

C. Grigoriu are azi părul alb, dar și-a păstrat nealterate entuziasmul și pasiunea caracteristice tinereții...

Pagină realizată de
Dumitru GRAUR

Stadion plin, speranțe (încă nerealizate...) ale iubitorilor fotbalului nemțean. „Ceahlăul" Piatra Neamț oscilează în divizia secundă